

Farní měsíčník

Září 2021 ● číslo 9 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Slova Páně hlásal životem svým celým, apoštolem víry vlastní naší byl, Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým, příkaz lásky Páně skutkem naplnil. Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu: Bůh ti odpusť, bratře! Šeptal jeho ret. Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů, dokud bratr bude bratru odpouštět.

(kancionál 831)

narodil, starala se o něj se sv. Josefem, doprovázela ho na cestě na Kalvárii. Její srdce pronikl meč bolesti proto, že byla a je vždy spojena se svým Synem. Člověk potřebuje Boha, v Panně Marii Bůh potřeboval člověka. Vybral ochotnou dívku z Nazareta jako matku pro svého Syna. V ní se jedinečným způsobem spojilo lidské s Božským.

O každé mamince, která čeká dítě, říkáme, že je v požehnaném stavu. Když ale příbuzná Alžběta řekla Panně Marii, „požehnaná tys mezi ženami“, znamenalo to něco jiného. Sám Bůh se svěřil do její ochrany, Bůh se spolehl na její lásku. V sázavském klášteře je znázorněna Panna Maria, jak vede Ježíše za ruku jako čtyřletého chlapce. Když se ve 12 letech ztratil, Panna Maria se snažila pochopit, co znamená, že musí, být v tom, co je jeho Otce“. Šel s rodiči domů a byl jim poddán. Žil náš život a podobal se nám ve všem, kromě hříchu. Panna Maria jej pozorovala, naslouchala mu a On naslouchal jí. Přibitý na kříži řekl uředníku Janovi: „Hle Tvá matka“. A apoštol Jan ji vzal k sobě. Od té doby předkládá církev Ježíšovu radu, aby každý z nás vzal Pannu Marii k sobě. Není dobré odmítat, co nám Pán nabízí, zvláště, když se jedná o dar nejvzácnější. Ona zná nejkratší cestu k svému Synu a ráda se vás ujme.

Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

P. Richard

Křesťan žije s Pannou Marií

V měsíci září budeme slavit tři svátky zasvěcené Panně Marii - narození Panny Marie, jméno Panny Marie a Panny Marie Bolesné. V jedné modlitbě sv. Bernard, velký ctitel Panny Marie, se modlil: „V pokušení, pochybnosti, trápení pohled' na hvězdu, vzývej Marii“.

Jednou mi jedna slečna sdělila, že byla nedávno pokřtěna, miluje Pána Ježíše, ale ať se nezlobím, neví, proč by ještě měla uctívat Pannu Marii. Je výborné, že poznala Pána Ježíše a uvěřila v něho. Proč by ještě měla uctívat Pannu Marii? Třeba proto, že by to Pánu Ježíši udělalo radost. Panna Maria je jeho Matkou. On ji potřeboval. Těšila se na něj, než se

DUCHOVNÍ SLOVO

Je září. Začátek školního roku. Je to moment, ve kterém nejen děti, ale i většina z nás dospělých nově pohlíží do budoucna a plánuje. Plánujeme čas, práci i síly a rozmyšlíme jaké dát svým povinnostem a záměrům místo. Z pohledu víry jde v první řadě o to, abychom si byli stále vědomi toho, že „jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1 Kor 3,9) a na vlastní pěst se nepouštíme do práce v zaměstnání, práce v politice, práce ve vztazích, práce v rodině, ani do práce na sobě samých. Ježíš Kristus, vtělený Syn Boží, totiž chce jít po všech cestách života s námi a nabízí nám svou inspiraci i sílu! Pokud se na cestu budeme vždy nově vydávat s ním, nebudeme muset s obavami a smutkem pohlížet do zákoutí přírody a do zákoutí našich vlastních srdcí.

Převzato: vira.cz

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ČERVENEC A SRPEN 2021

Sezdání byli:

Vojtěch Stuchlík (Zlín) a Helena Káňová (Brumov-Bylnice)
Rudolf Ritter a Jitka Daniláková (Brumov-Bylnice)
Michal Kříž a Šárka Lysáčková (Brumov-Bylnice)
Jakub Durdák (Slavičín) a Petra Lysáčková (Brumov-Bylnice)
Alois Valčík a Anna Fritschková (Brumov-Bylnice)
Matěj Struhař a Monika Petrůjová (Brumov-Bylnice)
Adam Macháč a Leona Šenkeříková (Brumov-Bylnice)
Josef Mitáš (Brumov-Bylnice) a Martina Šenkeříková (Nedašov)

Pokřtěni byli:

Kateřina Ovesná
Zuzana Ovesná
Anežka Marková
Sára Šuráňová
Viktorie Cíchová
Vít Chovančík
Lukáš Ginter
Julie Baranová

Pohřbeni byli:

Anna Pavlůsková (88 let)
Stanislav Růžička (75 let)

Bylo:

- V prázdninovém čase středeční mše sv. v 7. 30 hod.
- Mše sv. u kapličky sv. Cyrila a Metoděje na Březové
- Fatimská pobožnost
- Pěší pouť na Svatý Hostýn
- Mše sv. v kostele na svátek sv. Anny a Jáchyma
- Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Bude:

- 1. 9. v 18. 00 hod. mše sv. na zahájení školního a katechetického roku
- 2. 9. v 7. 00 hod. pouť na Sv. Hostýn se stacionářem
- 4. 9. v 18. 00 hod. modlitby za nenarozené děti a naše rodiny
- 5. 9. v 10. 30 hod. mše sv. na poděkování za úrodu „Dožínky“
- 8. 9. svátek Narození Panny Marie
- 12. 9. památka Jména Panny Marie
- 13. 9. v 16. 00 hod. Fatimská pobožnost
- 15. 9. památka Panny Marie Bolestné
- 26. 9. adorační den farnosti
- 28. 9. Slavnost sv. Václava - v 7. 30 a 10. 00 hod. „hodová mše sv.“

*1. sv. přijímání - 27.6.2021
Kostel sv. Václava Brumov-Bylnice*

Skautský tábor 2021
(Cesta kolem světa)

Scholkowo-ministrantský tábor (Letopisy Narnie – Lev, čarodějnice a skříň)

Pouť na Svatý Hostýn

Novokněžské požehnání při Fa- timské pobožnosti

Novokněžské požehnání má význam veliký, neboť je uděluje kněz stojící na začátku apoštolské cesty a je plný nadšení pro Krista tak, jako je tomu

P. Dominik Kovář

P. Michal Staufčík

vždycky, když něco ušlechtilého děláme poprvé. Konáme to s nadšením a rádi.

Samozřejmě toto požehnání je ve své podstatě totožné s požehnáním, které dává jakýkoliv jiný kněz. Vždycky se jedná o to, že jak novokněz, tak i kněz starší, jsou nástroji a zprostředkovateli Božího požehnání. Přesně řečeno: Bůh nám daruje požehnání a kněz

P. Michal Staufčík

toto požehnání zprostředkovává. Boží požehnání potřebujeme denně, respektive mnohokrát za den. Kněží, nejen novokněží, žehnají rádi a jsou určité šťastni, když je o požehnání poprosíme.

Mons. Jan Baxant

P. Dominik Kovář

Dne **13. července** jsme obdrželi velkou milost, kdy nám kněz Kristův **P. Dominik Kovář** udělil novokněžské požehnání. A dne **13. srpna** jsme měli opět velký dar, kdy jsme přijali novokněžské požehnání. K radostnému životu z víry žehnal a o modlitbu prosí **P. Michal Stauffčík**.

Ježíši náš nejmilejší,
vzdáváme Ti vroucí díky,
že jsi nám dal v pouti zdejší
kněze -Boží služebníky.
Kolik moci v sobě tají
posvěcené jejich dlaně,
kdykoliv nám podávají
u oltáře Tělo Páně.
Jejich rty když odpuštění
tiše řeknou nad hříšníkem,
v sněhobílou hned se změň
hříšná duše jedním mžikem.
Ve svých kněžích, Spasiteli,
jsi mezi námi znova,
žiješ v nich, jak Pastýř bdělý
jejich hlas - toť Tvoje slova.
Dej jim sílu v těžkém boji,
uvidíš-li je snad umdlévati,
dej, aby vždycky byli tvoji,
dej, aby všichni byli svatí.

Z knihy: *Dětským duším,*
Čeněk Tomiško

K ZAMYŠLENÍ

KUP SI LOS! ANEB: ŽIVOTNÍ ŠANCE

Byl kdysi jeden stařec, který žil od mládí dobrým a zbožným životem. K stáru ale neměl nic, z čeho by mohl být živ. Padl tedy na kolena a modlil se takto: „Slyš mě, ó Bože! Byl jsem vždy poctivým člověkem. Až dosud jsem tě nikdy o nic nežádal a vždycky jsem se spokojil s tím, cos mi sám daroval. Teď však mám jednu jedinou prosbu: nech mě vyhrát v loterii!“

Týdny ubíhaly a nic se nedělo, a tak se náš milý stařik o výhru v loterii vytrvale modlil dál. A pořád nic. Po několika měsících marných proseb pozvedl tvář k nebesům a zvolal: „Bože, dáš mi konečně šanci? Vždyť všechno, co po tobě chci, je výhra v loterii!“

Tu se náhle z oblohy ozval hromový hlas: „A dáš laskavě šanci ty mně? Aspoň si kup los!“

ŽÍT DNES, NE VČERA, ANI ZÍTRA

TOTO PRAVÍ HOSPODIN: „NEVZPOMÍNEJTE NA VĚCI MINULÉ, NEDBEJTE NA TO, CO SE DÁVNO STALO! HLE ČINÍM VĚCI NOVÉ, TEĎ JIŽ VZCHÁZEJÍ, COŽ TO NEPOZNÁVÁTE?“ (IZ 43, 18 -19A)

Pro ty, které stále tísní a pronásleduje něco z minulosti, přinášejí tato Boží slova velké povzbuzení a osvobození.

Pro ty, kteří se stále vrací ke „šťastným včerejškům“, může být toto slovo naopak Božím napomenutím.

Vždyť minulost - ať už dobrá či horší - nám může sloužit k povzbuzení nebo poučení, ale nemá nám bránit žít dnes a dívat se do zítřka.

„Pečlivě dbejte na to, jak žijete: nechovejte se jako hlupáci, ale jako moudří lidé. Využívejte svěřený čas...“
(Ef 5,15-16)

ROZHODUJ SE S PÁNEM

Amos odpověděl: „Nejsem prorok ani prorocký učedník, jsem pastýř a pěstitel smokvoní. Hospodin mě vzal od stáda a řekl mi: Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu!“ (srov. Am 7, 14-15)

Když jsem před časem zvažovala, zda změnit zaměstnání, jeden moudrý přítel mi řekl: „Rozhoduj se s Pánem. Vědomí, že na samém počátku rozhodování byl s tebou, ti pomůže překonat případné nesnáze, které tě mohou potkat.“ Zaměstnání jsem nezměnila a časem se ukázalo, že to bylo rozhodnutí dobré.

Život přináší mnoho situací, kdy musíme řešit, kterou cestou se vydat. Je to volba povolání, partnera, životního stylu... Zažíváme ale i takové situace, kdy se máme rozhodnout, zda vystoupit na obranu bližního, kterému se děje bezpráví, když nevíme, zda mlčet či promluvit...

Vědomí, že na počátku našeho rozhodování byl s námi Ježíš, kterého jsme k tomu přizvali, dává jistotu, že ať už situace dopadne jakkoli, on je s námi. Možná se nám někdy přihodí, že se

po takovém rozhodování s Pánem ocitneme v situacích, které by nás ani nenapadly. To zažil třeba prorok Amos, který byl „pastýř a pěstitel smokvoní“ a nakonec se z něho stal Boží prorok.

Cesty Páně jsou nevyzpytatelné, ale „když Bůh je s námi, kdo proti nám?“

(srov. Řím 8,31)

VŠECHNO MOHU V TOM, KTERÝ MI DÁVÁ SÍLU

(Flp 4,13)

Někdy se cítíme spokojení, plní sil a všechno se nám zdá snadné a lehké. Jindy na nás útočí problémy, které ztrpčují naše dny. Mohou to být drobné nezmary v lásce k našim bližním, neschopnost sdílet s druhými náš životní ideál. Nebo se dostaví nemoci, špatná ekonomická situace, rodinná zklamání, pochybnosti a vnitřní útrapy, ztráta práce, válka, a to vše na nás doléhá tak, že nevidíme východisko. To, co nás za těchto okolností nejvíce tíží, je pocit, že musíme překonat tyto životní zkoušky sami, aniž bychom se mohli opřít o někoho, kdo by nám mohl rozhodujícím způsobem pomoci.

Málokdo prožil tak intenzivně radosti i bolesti, úspěchy i nepochopení jako apoštol Pavel. Avšak dokázal odvážně naplňovat svoji misi, aniž by propadl malomyslnosti. Byl to superhrdina? Ne, cítil se slabý, křehký, nedostatečný, ale měl tajemství, které prozradil svým přátelům Filipským: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ Objevil ve svém životě neustálou přítomnost Ježíše. I když ho všichni opustili, Pavel se nikdy necítil sám - Ježíš mu zůstával nablízku. To on mu dával jistotu a pobízel ho, aby pokračoval dál a čelil všemu protiventství. Vstoupil plně do jeho života a stal se jeho silou.

Tajemství sv. Pavla může být i naším tajemstvím. Všechno mohu, když i v bolesti poznám a přijmu tajemnou blízkost Ježíše, který se s touto bolestí téměř ztotožňuje a bere ji na sebe. Všechno mohu, když žiji ve společenství lásky s druhými, protože tehdy Ježíš přichází mezi nás, jak slíbil (srov. Mt 18,20), a pomáhá mi síla jednoty. Všechno mohu, když přijímám a uskuťčuji slova evangelia. Díky nim poznávám cestu, po které jsem povolán den co den jít; učí mě, jak žít, dávají mi důvěru.

Budu mít sílu překonávat nejen své osobní zkoušky či zkoušky své rodiny, ale i zkoušky světa okolo sebe. Může

to vypadat jako naivita, jako utopie, protože problémy společnosti a národů jsou nesmírné. Avšak „všechno“ můžeme, je-li přítomen Všemohoucí; „všechno“ a jediné to dobro, které on ve své milosrdné lásce zamýšlel pro mne a pro druhé skrze mne. Pokud se to neuskuteční ihned, můžeme i nadále věřit a doufat v láskyplný Boží plán, který zahrnuje věčnost a v každém případě se naplní.

Bude stačit, když budeme pracovat „ve dvou“, jak to učila Chiara Lubichová: „Já nemůžu udělat v té věci nic, nic pro tu drahou osobu, která je v nebezpečí nebo nemocná, která je ve svízelné situaci... Ale já budu dělat to, co po mně chce Bůh v tomto okamžiku: dobře studovat, dobře zamestat, dobře se modlit, dobře se starat o svoje děti... A Bůh se postará, aby odstranil danou překážku, aby potěšil trpícího, aby vyřešil nečekanou situaci. Je to práce ve dvou v dokonalém spojení, které od nás vyžaduje velikou víru v to, že Bůh své děti miluje. Bůh tak díky našemu postoji získává možnost nám důvěřovat. Tato vzájemná důvěra činí zázraky. Uvidíme, že i tam, kam jsme nedosáhli my, skutečně dorazil ten Druhý, který zapůsobil mnohem lépe než my.“

Převzato z internetu

PANNA MARIA BOLESTNÁ – 15. 9.

Stála Matka uplakaná
pod křížem jak bolest samá,
v hořkých vzlycích pro Syna.

Její srdce Bohu dané,
truchlící a zbědované
sedmerý meč protíná.

Žaluplná, zarmoucená
nebem požehnaná žena,
matka Boží, prostá vin.

Hlavu sklání do svých dlaní,
pohled na kříž vždy ji raní,
trpí na něm její Syn.

Matko Boží, Matko naše,
kdo nad tebou nezapláče,
když tě vidí v mukách stát.

Vidět Ukřižovaného,
tebe v slzách vedle něho,
nutí duši zaplakat.

*Vydala Římskokatolická farnost
sv. Mořice v Kroměříži*

SVĚDECTVÍ

ODPUŠTÍŠ MI, KAROLÍNKO?

Máme s manželem jediného syna Martina. Když dospěl a vylétl z hnízda, žili jsme dál běžným životem. Za pár let se Martin oženil s Gábinou a já si pomalu začínala malovat, jaké to bude, až se stanu babičkou. Očekávané oznámení ale pořád nepřicházelo a já začala před manželem stále častěji řešit, kde je chyba. Můj Kamil mi ale jednou moudře řekl: „Co má přijít, přijde.“

Ta věta byla přímo věštecká, ale to nikdo z nás nemohl tušit.

Přiznávám, že mě se čekat nechtělo. Martin byl totiž jedináček, další dítě jsem ze zdravotních důvodů už mít nemohla a představy vlastní dcerky jsem se tak musela vzdát. Proto jsem se těšila na vnuče. Měla to být holčička, kterou jsem si pojmenovala Nikolka. Měla krásné dlouhé vlasy, modré oči a byla moc šikovná. Hrály jsme si spolu s panenkami, pekly v kuchyni dobrotu a chodily ven na procházky. Tyhle představy jsem si z pochopitelných důvodů nechávala jenom pro sebe, přestože jsme si s Gábinkou moc rozuměly. Ačkoli jsem byla její tchýně, brala mě jako náhradu za svou maminku, která krátce po svatbě mladých zemřela na rakovinu. Otec se pak znovu oženil. Její rodina jsme tak byli my s Martinem.

Tu sobotu, kdy k nám mladí přišli na návštěvu, si pamatuji naprosto přesně. Najedli jsme se a po obědě nám Martin oznámil, že by nám chtěli něco říct. Lekla jsem se, ale když jsem viděla, jak se mladí usmívají od ucha k uchu, nadskočila jsem a vyhrkla: „Už?!“ Martin přikývl: „Už, mami. Tímto vám s Gábinou oznamujeme, že za sedm měsíců se z nás stanou rodiče a z vás budou babička s dědou!“

Samozřejmě jsme to museli zapít. Děda hlaholil: „Hlavně, ať je to malé zdravé!“ A já si v duchu říkala, hlavně ať je to holčička. Tolik jsem se na vnuče těšila. Začala jsem se o Gábinku bát. Až když minul kritický dvanáctý týden jejího těhotenství, oddechla jsem si. Gábi chodila poctivě na všechny kontroly a všechno bylo v pořádku. Libovala jsem si, jak se teď všechno hlídá a miminko je proklepnuté ze všech stran, než vůbec přijde na svět. Ani mě nenapadlo, že by se něco mohlo pokazit, že i lékaři jsou jen lidé a chyba se občas prostě stane.

O pár týdnů později nám Gábi s Martinem řekli, že čekají holčičku. Byla jsem šťastím bez sebe a vznášela se na obláčku, vysněnou vnučku jsem měla na dosah. Nemohla jsem se dočkat, až se narodí.

Termín porodu se blížil a já byla každým dnem nervóznější. Telefon jsem si dávala k posteli a manžel se mi smál, že jsem nedočkavá. A pak nám v noci zavolal Martin a sdělil, že Karolínka je už na světě. Položila jsem obligátní otázku, zda je vše v pořádku a holky jsou zdravé. Byla jsem tak opilá štěstím, že až později jsem si uvědomila, že syn trochu zaváhal, než odpověděl, že ano, že jsou zdravé. Nadšeně jsem mlela do telefonu, že se ráno stavíme, ale Martin mě zastavil s tím, že bude lépe to odložit o jeden den, že si holky musí odpočinout, jelikož porod byl velmi náročný. Tomu jsem rozuměla. V den D jsem nemohla dospat. Vešli jsme do pokoje, pozdravila jsem se s Gábi a synem, zatímco můj muž už hlaholil od postýlky: „To je ale nádherná holka!“

Netrpělivě jsem se vrhla k peřince. Odhrnula jsem ji a úsměv mi doslova zamrzl na rtech. Zděšeně jsem zírala na miminko, v jehož tvářičce se nedaly přehlédnout rysy Downova syndromu. Snažila jsem se zachovat klid, ale nešlo mi to. Obrátila jsem se na syna: „Řekli vám, že ta malá má Downův syndrom? Jak se to mohlo stát? Všechno bylo přece v pořádku! To se dá přece zjistit včas! Je to vůbec naše holčička? Co s tím budete dělat?“

Rozbrečela jsem se a Gábi se mnou. „Mami, přišlo se na to po porodu, ale srdíčko a všechno ostatní má malá v pořádku a tohle nějak zvládneme,“ řekl mi v klidu Martin.

Přešla jsem do útoku: „No to snad nemyslíte vážně! Vy si to dítě chcete nechat?! Zkází vám celý život, to nemůžete! Můžete si přece pořídit jiné dítě, které bude zdravé!“ Asi jsem hodně křičela, protože v tom okamžiku do pokoje vešel lékař. Vrhla jsem se k němu: „Pane doktore, jak je to možné, že má to dítě Downův syndrom?“ Lékař se mě snažil uklidnit: „To se občas stává, malá má jen lehkou formu a žádné jiné závažné vady.“ Skočila jsem mu do řeči: „A můžou se jí mladí vzdát?“

Než stačil lékař odpovědět, ostře se ohradil můj syn: „Mami, co to tady říkáš? Je to naše Karolínka a nikdo se

jí vzdávat nebude! Podívej, jak je krásná a ty budeš nejlepší babička na světě!“ V tom okamžiku jsem se zachovala zcela neadekvátně. Bouchly mi saze. Vykřikla jsem: „Nikdy!“ Vyběhla jsem z pokoje ven a bezmocně se rozbrečela. Podle mě si můj syn zkažil život.

S mladými jsem udržovala jen telefonní kontakt. O malé jsem nechtěla nic slyšet. Praha je velká, nikde jsem je nepotkávala. K mladým chodil za malou můj muž, ale nepřála jsem si, aby mi o Karolínce cokoli říkal, i když se o to mockrát pokoušel. Nejsem z kamene a po mladých se mi stýskalo. Ale ten strach, že uvidím Karolínku jsem nedokázala překonat, a než jsem se nadála, uplynulo skoro pět let.

Jednou se mě můj muž zeptal, zda bych ho doprovodila na jednu akci do divadla. Nechtěl mi prozradit na co jdeme. Řekl, ať se nechám překvapit. A to jsem opravdu byla. Na jevišti nastoupily malé děti a začaly tancovat. Bylo to moc hezké, a když se mezi nimi objevila holčička v baletní sukénce a začal její sólový tanec, ani jsem nedýchala. Lidé tleskali nadšením. Po vystoupení moderátor všechny děti postupně představoval. Když došel k nejšikovnější holčičce, zaznělo jméno Karolínka. Polkla jsem. Cože? To je náhoda? Otočila jsem se na manžela, ale než jsem stihla něco říct, zašepтал: „Jen jsem chtěl, abys naši Karolínku taky viděla.“ Po tvářích se mi začaly koulet slzy. To už u mě byl i syn s Gábi a...Karolínkou, která se ptala, kdo jsem. Martin jí řekl: „Káji, to je tvoje babička!“

Zvědavě si mě prohlížela, byla krásná. Velká kukadla, krásné dlouhé vlásky, bezelstný úsměv. Objala jsem ji a uvědomila si, jak velkou chybu jsem udělala. Ten večer byl ještě plný slz, pokání, omluv, ale i odpuštění. Bylo mi líto těch pěti let, které jsem naprosto hloupě promarnila. Proč vlastně? Ze strachu z neznámého?

S Karolínkou jsme si dnes velmi blízké. Děláme spolu všechno, co jsem si vysnila. Je pohybově nadaná. Ano, nebude dělat některé věci jako jiné děti, ale to přece nic neznamená. Dokáže už teď kolem sebe šířit dobrou náladu a stále se usmívá. Všichni ji moc milujeme a věříme, že si dokáže najít své místo v životě.

Alena, 61 let

Z HISTORIE

Rok 1978

Dne 1. února t.r. byla slavnostně otevřena smuteční obřadní síň a dána veřejnosti do užívání. V neděli potom bylo si možno prohlédnout její zařízení. Dne 10.3. vydal MěNV závazné nařízení, podle něhož každý pohřeb bude vybaven ze smuteční, obřadní síně, nikoli od domu smutku. V polovici dubna se podle směrnic vatikánského koncilu odstranila mřížka mezi kněžištěm a chrámovou lodí. Pořízen nový obětní stůl pro celebrování tvář k lidu s příslušenstvím: ambonu, sedilia, stolec a kříž, vše na dřevěném stupni z modřínového dřeva, který rozšiřuje mramorové stupně hlavního oltáře. Řezby provedl mistr řezbář Štefan Bača z Rajce a vše ostatní tamější mistr stolář. Cena 16.000,-Kč. Schválení nového oltáře tvář k lidu a jeho postavení bylo farnímu úřadu uděleno apost. administrátorem v Olomouci připisem ze dne 11.5. 1978 pod číslem 1424. Nový oltář z pověření otce biskupa Dra Jos. Vransy posvětil dp. kanovník P. Josef Pechanec v neděli 25. června, který měl také slavnostní proslov. Brigádnicky bylo upraveno přístupové schodiště ke kostelu: zábradlí a plot natřen zelenou barvou, upravena i dlažba.

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA

(8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

Učme se od sv. Josefa, jenž znal těžké chvíle, ale nikdy neztratil důvěru a uměl je překonat. (papež František)

Svatý Josef – patron těch, kterým vládnou špatní lidé

Jestli Josef něco neměl, tak tedy štěstí na dobré panovníky. Nejdříve se musí kvůli jejich ambicím vydat na cestu, aby se nechal spočítat. Nikdo se nezajímá o jeho situaci. Vzdálený a mocný panovník nemůže dohlédnout, co způsobí jedno jeho nařízení, napsané s plným brichem v teple a klidu pracovny, jak „zavazň“ obyčejným lidem někde na venkově své říše. A i kdyby si toho byl vědom, asi by ho to příliš nevzrušovalo.

Josefa to možná mrzelo, možná byl i naštvaný. Těžko říct, jestli by se jeho případné nářky a reptání dostaly do Písma. Když ale vidíme jeho poklidnou tvář v našich betlémech, tušíme, že to asi nebyl člověk, který by se příliš zabýval nadáváním na svět a na to, jak je všechno špatně...

Když se po narození Ježíše roznítí u chudáka Heroda závist a strach o pozici, Josef poslechne pokyn ve snu a reaguje opět věcně – vezme dítě i s jeho matkou a odchází z dosahu tyranského vládce. Je ovšem zřejmé, že nedobří i zlí vládcové se na jeho životě podepisují vícekrát, a to zásadním způsobem. Josef však neupadá do rezignace či zahořklosti. Pokojně přijímá, co nemůže ovlivnit, a veškerou svoji sílu a nápaditost vkládá do věcí, které ovlivnit může, čímž je přetváří.

Josef Prokeš,

Novéna k svatému Josefovi

OTČE NÁŠ ...

Modlitba, kterou nám daroval Ježíš

Malé dítě chtělo přenést těžkou vázu s květinami. Snažilo se a namáhalo, ale nedokázalo ji posunout ani o milimetr.

„Dals do toho všechny síly?“ zeptal se otec synka.

„Ano,“ odpověděl chlapec.

„Ale ne,“ řekl otec, „protože jsi mě nepožádal o pomoc.“

Modlit se Otče náš znamená prosit o Boží sílu.

Ježíšova modlitba

Ježíš se často modlil. Jednou ho jeho přátelé požádali: „Pane, nauč nás modlit se.“

Ježíš jim odpověděl: „Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od Zlého. Amen.“

Modlitba všech křesťanů

Modlitba Otče náš se stala nejdůležitější modlitbou křesťanů na celém světě. Daroval nám ji přece sám Ježíš. Mnozí lidé se ji modlí ráno a večer. Setkání křesťanů začínají často právě touto modlitbou. Mnoho rodin se ji modlí společně. Někteří o ní rozjímají v tichu přírody, jiní ve městech, na cestě nebo při práci. Je to velmi krásná modlitba, někdy jí ale málo rozumíme.

Bruno Ferreo, Otče náš

BLAHOPŘÁNÍ

Hodně lásky a všechny potřebné milosti od Pána. Milí oslavenci, najděte si chvíli na rozjímání a budete zaplaveni požehnáním, jako proudem živé vody. Jen to nejlepší přeje

Fm

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.

Národní úmysl: Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.

Škola je dnes kolbištěm názorů, různých přístupů a pokusných reforem. Zkušenost pandemie zcela převrátila zaběhlé způsoby. Nyní je na čase vstoupit do diskuzí a rozhodování, aby se škola nestala místem protikřesťanské agitace. Prvotní úlohou učitele je usnadňovat rostoucí vztah žáka vůči pravdě. Učitel vytváří podmínky, buduje základy a zajišťuje příležitosti k tomu, aby u žáků docházelo k neustálému vzájemnému působení zkušenosti, uvažování a jednání. Učitel není jen k tomu, aby předával vědomosti, ale aby pomáhal žákovi v jeho postupném pronikání do pravdy. Schopnost uvažovat se musí pěstovat. Když se otevřou brány škol, dá-li Bůh, modleme se více za učitele a zajímejme se o jejich práci. Často jsou unaveni hlavně proto, že stojí v první linii a setkávají se s ovocem opomíjené výchovy v rodině.

Převzato: Celosvětová síť modlitby s papežem

Z LITURGIE

28. 9. 2021 Slavnost sv. Václava

„Kdo svůj život pro mne ztratí, nalezne ho.“

1. čtení: Mdr 6,9-21

2. čtení: 1Petr 1,3-6;2,21b-24

Evangelium: Mt 16,24-27

„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Ozvěna slova:

Náboženská nevzdělanost byla v době vlády sv. Václava obrovská, ostatně i dnešní doba není jiná. Kdo Pánu Ježíši uvěřil a zamiloval si ho, byl svým okolím považován za bílou vránu a to určilo i osud sv. Václava. Lišil se příliš. Na rozdíl od svého bratra neuměl používat násilí. Diktátorům se vládně dobře, když toho, kdo jim stojí v cestě, zlikvidují. Asi se domnívali, že s Václavem by nemohli jít ani do pořádné války, jako by právě války byly potřebné pro řádný chod dějin. I v den své smrti pospíchal sv. Václav na mši svatou, jak to bývalo jeho zvykem. Zbožnost pro něj nebyla hodnota zanedbatelná. Na cestě za Pánem byl tak sám, že nebylo koho volat o pomoc, když jej přepadli. Dveře do kostela byly zavřené, zabili ho na místě. Cesta k vládě byla připravena pro bratra. Diktátoři dnešní doby mají podobné smýšlení jako v době Václavově. Likvidují ty, kdo jim stojí v cestě, v cestě ovládnutí světa bez Boha, používají nenápadných ale hrozivějších metod než je válka. Život nás denně staví do situací, kdy se musíme rozhodovat mezi dobrem a zlem. I dnes jsou svatí – neustále se rozhodující pro dobro – vzácní. V tomto smyslu sv. Václava, jako bojovníka na koni sochař Myslbek zobrazil dobře. Vítěze nad zlem. V jeho blízkosti tušíme přítomnost Pána Ježíše, který ho doprovázel, inspiroval a nadchnul. Jemu sv. Václav oddaně a horlivě sloužil. To je jeho odkaz nám i budoucím.

Modlitba při rozsvícení svíčky v brumovské kapli

Prosím tě, Pane,

ať je tato svíce, kterou zapalují, Tvým světlem, které mne osvítlí v těžkostech a v okamžicích rozhodování.

Ať je tvým ohněm, který ve mne spálí každé sobectví, pýchu a nečistotu.

Ať je tvým plamenem, který bude hrát mé srdce a tvář.

Nemohu v tomto tvém domě zůstat déle, ale zanechávám zde hořet tuto svíci jako kousek sebe, který ti chci darovat.

Pomoz mi prodloužit tuto modlitbu do všeho mého konání tohoto dne.

Amen.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Dvě přítelkyně se baví o kosmetice.

„Ty máš nádherné oční stíny. To je značka Max Factor?“

„Ale ne, to mě jen praštily lítačí dveře.“

- Jedou dvě kamarádky v autě a jedna povídá:

„Zpomal, tady bývá policejní radar.“

Druhá zpomalí, ale za chvíli za nimi vyrazí policejní auto a zastaví je.

„Co se děje? Já jsem přece nejela rychle!“ brání se řidička.

„To máte pravdu, madam. Tu červenou jste projela jenom třicítkou.“

- Stěžuje si host u recepce:

„Vy si myslíte, že když jsem přijel z venkova, tak mě můžete strčit do tak malého pokoje?“

„Uklidněte se, prosím,“ odpoví recepční, „to je teprve výtah.“

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 9. Za rodiče Valentovy
- 11. 9. Za Marii a Františka Mišákovy a dceru Zdenku
- 18. 9. Za rodiče Kolínkovy a Bielikovy
- 25. 9. Za rodiče Švarcovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ZÁŘÍ 2021

1.	ST	18.00	Za dary Ducha sv. pro děti, studenty a učitele
2.	ČT	18.00	Za + Aloise Strnku, + rodiče Fojtíkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + Ladislava a Aloisii Beňovy, duše v očištění a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela Jana Častulíka, dvoje + rodiče, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Fojtíka, + sestru Marii, + rodiče Bartošákovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky a na poděkování za letošní úrodu
6.	PO	7.30	Boží požehnání pro novomanžele Durčíkovy, za živou a + rodinu
7.	ÚT	18.00	Za + rodiče Žižkovy, Kantnerovy, jejich + děti, vnuka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ST	18.00	Za + rodiče Josefa a Anežku Strnadovy, + rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ČT	18.00	Na poděkování Pánu Bohu za 20 let společného života manželů Naňákových, + rodiče a živou rodinu
10.	PÁ	18.00	Za + Václava Nováka, + manželku Annu, + zetě Petra, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	SO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za 45 let společného života manželů Blanařových a 50 let manželů Kebiskových, za + rodiče a živou rodinu
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živé a + Marie z farnosti Za + Ludmilu Vaculíkovou, nemocného zetě a dar uzdravení Za farníky
13.	PO	16.00	Za + Františku Častulíkovou a manžela
14.	ÚT	18.00	Za + Jarolíma Solaře, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
15.	ST	18.00	Za + Aloisii Poláchovou, + rodinu Valentovu a Poláchovu, duše v očištění a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	ČT	18.00	Za živé a + Ludmily z farnosti
17.	PÁ	18.00	Za + Bohumila a Ludmilu Vilímkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	SO	7.30	Za + Annu a Ladislava Lysákovy, + rodiče Lysákovy, Rezkovy, 8 sourozenců, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Boženu a Jana Svobodovy, 7 sourozenců, + rodiče Svobodovy, Lysákovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Řehákovy, duše v očištění a živou rodinu Za farníky
20.	PO	7.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy a Markovy, + sourozence, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
21.	ÚT	18.00	Za + Josefa Lukaščíka, + rodiče Lukaščíkovy, + dceru, + zetě, + prababičku, + rodiče Novákovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
22.	ST	18.00	Za + Jiřinu Markovou a živou rodinu
23.	ČT	18.00	Za + rodiče Vránovy, Brhlovy, Bůbelovy, jejich + rodiče a sourozence z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	PÁ	18.00	Za + Rostislava Řeháka (1. výročí) a živou rodinu Řehákovu a Dobíškovu
25.	SO	7.30	Za + Václava Holbu, + Václava Nováka, duše v očištění a živou rodinu
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Romana Macků, + rodiče, + bratra Emila a Boží ochranu pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 36 let společného života a 35 let života Veroniky Za farníky (po mši sv. výstav Nejsvětější svátosti - adorační den)
27.	PO	7.30	Za + Boženu Maňáskovou, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
28.	ÚT	7.30 10.00	Za farnost Za živé a + Václavy z farnosti
29.	ST	18.00	Za + rodiče Lysákovy, + děti, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	ČT	18.00	

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio